

FAUNA

a) Metodologia general

En aquest apartat es descriuen els diversos grups faunístics dels que es disposa d'un cert volum d'informació i que poden aportar dades d'interès per l'anàlisi i diagnòsi que s'ha d'efectuar en el marc de l'Auditoria ambiental de l'illa. Els grups que es tracten a continuació són els següents:

- Ocells.
- Mamífers.
- Amfibis.
- Rèptils.
- Coleòpters.
- Himenòpters.
- Fauna cavernícola (crustacis).
- Mol·luscs terrestres.
- Fauna aquàtica de zones humides i torrents.

Aquesta agrupació és en certa mesura arbitrària, i no es correspon amb uns criteris concrets (ecològics, taxonòmics). Més aviat busca la comoditat a l'hora de descriure els aspectes més rellevants de la fauna de l'àrea i respon també a la forma en què es troba disponible la informació que fa referència a cadascun dels grups.

Aquests grups destaquen per la seva importància general, com és el cas de les aus i els mamífers, o per presentar a les illes Pitiüses interessants endemismes, com ocorre amb els lacèrtids i amb diversos grups d'invertebrats.

A continuació es dedica un apartat a cadascun dels grups esmentats.

Dins de cada apartat, s'ha realitzat un inventari de totes les espècies conegudes a l'illa (cas de les aus, els mamífers, els amfibis i els rèptils), o bé un inventari de les espècies que es consideren d'interès (en els diferents grups d'invertebrats esmentats), així com també una descripció dels aspectes que puguin tenir importància quant a la conservació de la fauna.

La informació utilitzada per a la descripció de la fauna procedeix principalment de coneixements propis de l'equip redactor, complementada amb les següents fonts:

- Bibliografia especialitzada, principalment els treballs de J.A.

Alcover (mamífers) i F. Español, G. Pons i M. Palmer (invertebrats endèmics).

- Censos d'ornitòlegs de reconegut prestigi a l'illa.
- Dades de censos oficials d'ocells.

Els aspectes tinguts en compte són:

Aus.

- Inventari d'espècies i estatus
- Estudi ornitogeogràfic amb els següents aspectes:
 - Ornitogeografia general de l'illa.
 - Localització i quantificació de les colònies nidificants.
 - Localització i quantificació de poblacions d'hivernada.
- Tendència de les espècies més importants.
- Problemes existents.

Mamífers.

- Inventari d'espècies i hàbitat que ocupen.
- Problemes existents.

Amfibis.

- Inventari d'espècies. Localització.
- Problemes existents.

Rèptils.

- Inventari d'espècies.
- Sargantana pitiüsa, *Podarcis pityusensis*: varietats i distribució.
 - Quantificació de poblacions.
 - Problemes de existents.

Coleòpters.

- Relació d'espècies d'interès.
- Localització.
- Problemes existents.

Himenòpters.

- Relació d'espècies d'interès.
- Localització.

Fauna cavernícola.

- Espècies d'interès i localització.

Mol-luscs.

- Espècies d'interès i localització.

Fauna aquàtica de zones humides i torrents.

- Estanys salobres, marins i hipersalins.

Una vegada descrits tots els aspectes rellevants de la fauna, s'ha realitzat una cartografia de distribució dels aspectes més importants: distribució de les zones de major interès faunístic i les zones de nidificació d'ocells més importants.

b) Avifauna

b.1) Metodologia

S'han utilitzat coneixements propis, registres de diversos ornitòlegs locals, que sumen més de tres mil cites ornitològiques, així com censos oficials i treballs publicats per la Conselleria de medi ambient del Govern Balear.

Per les característiques de l'avifauna de l'illa, s'han considerat els següents apartats:

- Inventari general i status d'aus.
- Avifauna de les zones humides.
- Aus marines.
- Rapinyaires.

b.2) Inventari general i estatus d'aus

Es relacionen les espècies la presència de les quals ha estat constatada a l'illa, bé directament per l'equip redactor o bé per ornitòlegs experts, o ha pogut ser comprovada mitjançant bibliografia.

L'estatus de cada espècie s'ha establert directament o a partir de les mateixes fonts.

L'estatus "hivernant" implica, òbviament, la presència de poblacions migrants i hivernants.

Els estatus "sedentari" i "estival", impliquen la nidificació a l'illa d'Eivissa.

L'estatus "estival" implica igualment la nidificació de l'espècie al territori eivissenc.

Algunes espècies mantenen a les illes poblacions d'estatus molt diferents, sent diverses les que presenten, d'una banda, una població migrant i hivernant, i d'altra banda, una població reproductora que pot ser estival nidificant o sedentària. Tal és el cas, per exemple, del corriol camanegre o de l'ànec blanc.

No es relacionen espècies accidentals ni rareses. Els noms comuns que figuren són els locals.

- 1.- Cabussonera grossa. *Podiceps cristatus* Migrant rar. Hivernant rar.
- 2 - Cabussonera. *Podiceps nigricollis*. Hivernant.
- 3 - Cabusset. *Trachybaptus ruficollis*. Migrant.
- 4 - Baldritja. *Calonectris diomedea*. Sedentari.
- 5 - Virot. *Puffinus mauretanicus*. Sedentari. Hivernant escàs.
- 6 - Paio. *Hydrobates pelagicus*. Sedentari.
- 7 - Càgano. *Morus bassanus*. Hivernant.
- 8 - Corb marí gros. *Phalacrocorax carbo*. Hivernant.
- 9 – Corb marí. *Phalacrocorax aristotelis*. Sedentari.
- 10 - Agró. *Ardea cinerea*. Hivernant.
- 11 - Agró roig. *Ardea purpurea*. Migrant.
- 12 - Agró blanc. *Egretta garzetta*. Hivernant.
- 13 - Agró blanc gros. *Egretta alba*. Migrant rar.
- 14 - Toret. *Ardeola ralloides*. Migrant.
- 15 - Esplugabous. *Bubulcus ibis*. Hivernant.
- 16 - Martinet de nit. *Nycticorax nycticorax*. Migrant.
- 17 - Suís. *Ixobrychus minutus*. Migrant.
- 18 - Bec planer. *Platalea leucorodia*. Migrant rar.
- 19 - Moret. *Plegadis falcinellus*. Migrant rar.
- 20 - Flamenc. *Phoenicopterus ruber*. Hivernant.
- 21 - Cigonya. *Ciconia ciconia*. Migrant. Hivernant rar.
- 22 - Cigonya negra. *Ciconia nigra*. Migrant rar.
- 23 - Grua. *Grus grus*. Hivernant.
- 24 - Oca. *Anser anser*. Hivernant.
- 25 - Oca salvatge. *Anser fabalis*. Migrant molt rar.
- 26 - Ànnera blanca. *Tadorna tadorna*. Estival. Hivernant.
- 27 - Collblau. *Anas platyrhynchos*. Sedentari. Hivernant.
- 28 - Xiulador. *Anas penelope*. Hivernant.
- 29 - Ànnera griseta. *Anas strepera*. Hivernant.
- 30 - Ànnera coallarga. *Anas acuta*. Hivernant.
- 31 - Serçó. *Anas crecca*. Hivernant.
- 32 - Sel-la blanca. *Anas querquedula*. Migrant.
- 33 - Cullerot. *Anas clypeata*. Hivernant.
- 34 - Bec vermell. *Netta rufina*. Migrant rar.
- 35 - Ànec de plomall. *Aythya fuligula*. Migrant rar.
- 36 - Ànec cap - roig. *Aythya ferina*. Hivernant.
- 38 - Parda. *Aythya nyroca*. Migrant molt rar.

- 39 - Negreta. Melanitta nigra. Hivernant rar.
- 40 - Bec de serra gros. Mergus serrator. Hivernant.
- 41 - Àguila coabarrada. Hieraaetus fasciatus. Migrant molt rar.
- 42 - Àguila peixatera. Pandion haliaetus. Hivernant. Sedentari.
- 43 - Esparver. Hieraaetus pennatus. Hivernant.
- 44 - Pilot d'ànedes. Circus aeruginosus. Hivernant.
- 45 - Esparver cendrós. Circus pygargus. Migrant.
- 46 - Esparver d'estany. Circus cyaneus. Hivernant.
- 47 - Aligot. Buteo buteo. Hivernant.
- 48 - Falcó vesper. Pernis apivorus. Migrant.
- 49 - Milana. Milvus milvus. Migrant.
- 50 - Milana negra. Milvus migrans. Migrant.
- 51 - Falcó. Falco peregrinus. Sedentari.
- 52 - Falcó marí. Falco eleonora. Estival.
- 53 - Xoriguer. Falco tinnunculus. Sedentari.
- 54 - Xoriguer cama roig. Falco vespertinus. Migrant.
- 55 - Xoriguer petit. Falco naumanni. Migrant rar.
- 56 - Esmerla. Falco columbarius. Hivernant rar.
- 57 - Rascló. Rallus aquaticus. Sedentari.
- 58 - Guàtlera maresa. Crex crex. Migrant rar.
- 59 - Polla d'aigua. Porzana porzana. Hivernant.
- 60 - Rasclot. Porzana pusilla. Migrant rar.
- 61 - Polla d'aigua. Gallinula chloropus. Sedentari.
- 62 - Fotxa. Fulica atra. Hivernant.
- 63 - Garsa de mar . Haematopus ostralegus. Migrant.
- 64 - Xerraire. Himantopus himantopus. Estival.
- 65 - Bec d'alena. Recurvirostra avossetta. Migrant. Hivernant escàs.
- 66 - Remenarocs. Arenaria interpres. Hivernant.
- 67 - Picaplatges gros. Charadrius hiaticula. Hivernant.
- 68 - Picaplatges petit. Charadrius dubius. Estival. Hivernant.
- 69 - Picaplatges camanegre. Charadrius alexandrinus. Hivernant. Sedentari.
- 70 - Fuell. Pluvialis apricaria. Hivernant.
- 71 - Fuell gris. Pluvialis squatarola. Hivernant.
- 72.- Xebel-Í. Burhinus oedicephalus. Sedentari.
- 73 - Juia. Vanellus vanellus. Hivernant.
- 74 - Corriol variant. Calidris alpina. Hivernant.
- 75 - Corriol de Temminck. Calidris temminckii. Migrant.
- 76 - Corriol menut. Calidris minuta. Hivernant.
- 77 - Corriol gros. Calidris canutus. Migrant.
- 78 - Corriol tres dits. Calidris alba. Migrant.
- 79 - Corriol bec - llarg. Calidris ferruginea. Migrant. Hivernant escàs.

- 80 - Camarroja. Tringa totanus. Hivernant. Estival.
- 81 - Gamba roja. Tringa erythropus. Migrant. Hivernant escàs.
- 82 - Cama verda. Tringa nebularia. Hivernant.
- 83 - Cama verda menuda. Tringa stagnatillis. Migrant.
- 84 - Polleta d'aigua. Actitis hypoleucos. Hivernant.
- 85 - Valona. Tringa glareola. Migrant.
- 86 - Becassineta. Tringa ochropus. Migrant. Hivernant escàs.
- 87 - Batallaire. Philomachus pugnax. Migrant.
- 88 - Curlera reial. Numenius arquata. Hivernant rar.
- 89 - Curlera. Numenius phaeopus. Migrant.
- 90 - Cegall coanegra. Limoso limosa. Migrant.
- 91 - Cegall coa roja. Limoso lapponica. Hivernant.
- 92 - Cega. Scolopax rusticola. Hivernant.
- 93 - Becassí. Gallinago gallinago. Hivernant.
- 94 - Becassí petit. Lymnocyptes minimus. Hivernant.
- 95 - Guatlereta de mar. Glareola pratincola. Migrant rar.
- 96 - Paràsit gros. Catharacta skua. Migrant rar.
- 97 - Gavina de bec vermell. Larus audouinii. Sedentari / Estival.
- 98 - Gavina de bec prim. Larus genei. Migrant.
- 99 - Catràs. Larus ridibundus. Hivernant.
- 100 - Gavina menuda. gavinó. Larus minutus. Hivernant.
- 101 - Gavina capnegre. Larus melanocephalus. Hivernant.
- 102 - Gavina. Larus cachinnans. Sedentari.
- 103 - Gavina fosca. Larus fuscus. Migrant rar. Hivernant rar.
- 104 - Gavina tres dits. Rissa tridactyla. Hivernant.
- 105 - Llambrítja bec negre. Gelochelidon nilotica. Migrant.
- 106 - Llambrítja bec vermell. Sterna caspia. Migrant rar.
- 107 - Llambrítja bec llarg. Sterna sandvicensis. Hivernant.
- 108 - Llambrítja. Sterna hirundo. Migrant.
- 109 - Llambrítja menuda. Sterna albifrons. Migrant.
- 110 - Fumarell. Chlidonias niger. Migrant.
- 111 - Fumarell carablanc. Chlidonias hybrida. Migrant.
- 112 - Gallineta de mar. Alca torda. Hivernant.
- 113 - Pingdai de vec prim. Uria aalge. Hivernant rar.
- 114 - Cadafet. Fratercula arctica. Hivernant.
- 115 - Blauet. Alcedo atthis. Hivernant.
- 116 - Perdiu. Alectoris rufa. Sedentari.
- 117 - Guatlera. Coturnix coturnix. Sedentari.
- 118 - Cucuí. Cuculus canorus. Estival.
- 119 - Cucuí reial. Clamator glandarius. Migrant rar.
- 120 - Òliba. Tyto alba. Sedentari.

- 121 - Mussol emigrant. *Asio flammeus*. Migrant.
- 122 - Mussol. *Otus scops*. Sedentari. Migrant.
- 123 - Mussol reial. *Asio otus*. Sedentari.
- 124 - Miula. *Athene noctua*. Hivernant.
- 125 - Cap d'olla. *Caprimulgus europaeus*. Estival.
- 126 - Falzia pàlida. *Apus pallidus*. Estival.
- 127 - Falzia reial. *Apus melba*. Migrant.
- 128 - Falzia. *Apus apus*. Estival.
- 129 - Abellerol. *Merops apiaster*. Estival.
- 130 - Puput. *Upupa epops*. Sedentari.
- 131 - Oriol. *Oriolus oriolus*. Migrant.
- 132 - Estornell. *Sturnus vulgaris*. Hivernant.
- 133 - Formiguer, *Jynx torquilla*. Sedentari.
- 134 - Torta. *Streptopelia turtur*. Estival.
- 135 - Tudó, torçaç. *Columba palumbus*. Sedentari.
- 136 - Colom salvatge. *Columba livia*. Sedentari.
- 137 - Corb, *Corvus corax*. Sedentari.
- 138 - Corb foraster. *Corvus corone*. Hivernant.
- 139 - Terrolot. *Calandrella brachydactyla*. Estival.
- 140 - Terrol-la. *Alauda arvensis*. Hivernant.
- 141 - Cucullada. *Galerida theklae*. Sedentari.
- 142 - Oronella. *Hirundo rustica*. Estival.
- 143 - Oronella coa - rogenca. *Hirundo daurica*. Migrant.
- 144 - Cabot de roca. *Ptyonoprogne rupestris*. Sedentari.
- 145 - Cabot de vorera. *Riparia riparia*. Migrant.
- 146 - Cabot. *Delichon urbica*. Estival.
- 147 - Titina sorda. *Anthus pratensis*. Hivernant.
- 148 - Titina de muntanya. *Anthus spinoletta*. Hivernant.
- 149 - Titina. *Anthus campestris*. Estival
- 150 - Titineta. *Motacilla alba*. Hivernant.
- 151 - Titineta groga. *Motacilla flava*. Estival.
- 152 - Titineta de la Mare de Déu. *Motacilla cinerea*. Hivernant.
- 153 - Capsigrany real. *Lanius meridionalis*. Hivernant.
- 154 - Capsigrany. *Lanius senator*. Estival.
- 155 - Boscarla de canyar. *Acrocephalus scirpaceus*. Estival.
- 156 - Rossinyol gros. *Acrocephalus arundinaceus*. Migrant.
- 157 - Boscarla. *Acrocephalus shoenoaenus*. Migrant
- 158 - Boscarla mostatxada. *Acrocephalus melanopogon*. Hivernant.
- 159 - Rossinyol bord. *Cettia cetti*. Sedentari.
- 160 - Butxaqueta. *Cisticola juncidis*. Sedentari.
- 161 - Bosqueta. *Hippolais polyglotta*. Migrant.

- 162 - Bosqueta. *Hippolais icterina*. Migrant.
- 163 - Enganyapastors de batzer. *Sylvia communis*. Migrant.
- 164 - Enganyapastors de capell. *Sylvia atricapilla*. Sedentari. Hivernant.
- 165 - Enganyapastors de cap negre. *Sylvia melanocephala*. Sedentari.
- 166 - Enganyapastors coallarga. *Sylvia sarda*. Sedentari.
- 167 - Enganyapastors roig coallarga. *Sylvia undata*. Hivernant.
- 168 - Enganyapastors de garriga. *Sylvia cantillans*. Migrant.
- 169 - Enganyapastors trencamates. *Sylvia conspicillata*. Migrant.
- 170 - Ull de bou. *Phylloscopus collybita*. Hivernant.
- 171 - Ull de bou xiulador. *Phylloscopus sibilatrix*. Migrant.
- 172 - Ull de bou gros. *Phylloscopus trochilus*. Migrant.
- 173 - Ull de bou carablanc. *Phylloscopus bonelli*. Migrant.
- 174 - Reietó cella blanca. *Regulus ignicapillus*. Sedentari.
- 175 - Reietó. *Regulus regulus*. Hivernant.
- 176 - Papamosques. *Muscicapa striata*. Estival.
- 177 - Papamosques negre. *Ficedula hypoleuca*. Migrant.
- 178 - Cagamànecs. *Saxicola torquata*. Sedentari.
- 179 - Cagamànecs barba - roja. *Saxicola rubetra*. Migrant.
- 180 - Mèl·lera blava. *Monticola solitarius*. Sedentari.
- 181 - Mèl·lera roquera. *Monticola saxatilis*. Migrant.
- 182 - Coablanca. *Oenanthe oenanthe*. Estival.
- 183 - Coablanca negre. *Oenanthe leucura*. Migrant molt rar.
- 184 - Coablanca rossa. *Oenanthe hispanica*. Migrant.
- 185 - Coarrotja de barraca. *Phoenicurus ochruros*. Hivernant.
- 186 - Coarrotja. *Phoenicurus phoenicurus*. Migrant.
- 187 - Gavatxet roig. *Erithacus rubecula*. Hivernant.
- 188 - Blaveta. *Luscinia svecica*. Hivernant.
- 189 - Rossinyol. *Luscinia megarhynchos*. Estival.
- 190 - Mèl·lera. *Turdus merula*. Sedentari.
- 191 - Tord flassader. *Turdus torquatus*. Hivernant.
- 192 - Tord ala - roig. *Turdus iliacus*. Hivernant.
- 193 - Tord. *Turdus philomelos*. Hivernant.
- 194 - Grívia. *Turdus viscivorus*. Hivernant.
- 195 - Tord. *Turdus pilaris*. Hivernant.
- 196 - Passaforadí, cargolet. *Troglodytes troglodytes*. Sedentari.
- 197 - Xalambrí. *Prunella modularis*. Hivernant.
- 198 - Xalambrí de muntanya. *Prunella collaris*. Hivernant.
- 199 - Picaformatges. *Parus major*. Sedentari.
- 200 - Teixidor. *Remiz pendulinus*. Hivernant rar.
- 201 - Teulat. *Passer domesticus*. Sedentari.
- 202 - Teulat barraquer. *Passer montanus*. Sedentari.

- 203 - Teulat Illiri. *Petronia petronia*. Sedentari.
- 204 - Pinsà. *Fringilla coelebs*. Hivernant.
- 205 - Pinsà reial. *Fringilla montifringilla*. Migrant.
- 206 - Trencapinyons. *Loxia curvirostra*. Sedentari.
- 207 - Durbec. *Coccothraustes coccothraustes*. Migrant. Hivernant rar.
- 208 - Garrafó. *Serinus serinus*. Sedentari.
- 209 - Verderol. *Carduelis chloris*. Sedentari.
- 210 - Lleonet. *Carduelis spinus*. Hivernant.
- 211 - Cadenera. *carduelis carduelis*. Sedentari.
- 212 - Llinquer. *Carduelis cannabina*. Sedentari.
- 213 - Xerriu. *Miliaria calandra*. Sedentari.
- 214 - Hortolà. *Emberiza hortulana*. Migrant.
- 215 - Hortolà de canyar. *Emberiza schoeniclus*. Hivernant.
- 216 - Hortolà coll negre. *Emberiza cirrus*. Sedentari.
- 217 - Hortolà groc. *Emberiza citrinella*. Migrant rar.

b.3) Avifauna de les zones humides

A efectes del present estudi, es considerarà sota aquest epígrafe l'avifauna que habita, de forma permanent, les zones humides i els seus voltants. S'inclouen sota aquesta definició les aus que habiten les zones palustres associades a cursos permanents o temporals d'aigua.

Exceptuant les espècies marines que freqüenten regularment aquestes zones humides, no es considera en aquest apartat l'avifauna exclusivament marina, que es tracta més endavant.

Al costat de les espècies típicament aquàtiques, s'inclouen alguns passeriformes que, sense ser a nivell general exclusives dels hàbitats de zones humides, resulten a nivell pitiús molt lligades a aquests hàbitats i pràcticament exclusives d'ells. Aquest és el cas de l'àguila peixatera, de l'arpella, de la butxaqueta, del xàtxero groc, del busqueret roig coallarga, entre d'altres.

A l'illa d'Eivissa s'hi distingeixen les següents zones humides:

- 1 - Salines des Codolar.
- 2 - Salinas des Cavallet.
- 3 - Estanys de Sal Rossa.
- 4 - Ses Feixes de Talamanca (prat de ses Monges) i del prat de Vila.
- 5 - Torrents principals.
- 6 - Llacuna de la depuradora de Santa Eulària.

A la següent taula, hi figuren les espècies aquàtiques presents a les illes Pitiüses, el seu estatus, la categoria de la UICN per a Espanya i per a Balears, i la presència o absència a cadascuna de les esmentades zones humides.

Taula 4.4- Avifauna aquàtica: localització, estatus i conservació.

ESPÈCIE	St	E	b	1	2	3	4	5	6
<i>Podiceps nigricollis</i>	I	R	V	X	X	X			
<i>Trachybaptus ruficollis</i>	M	N		X					
<i>Phalacrocorax carbó</i>	I	N	N	X	X				
<i>Ardea cinerea</i>	I	N	N	X	X	X	X	X	
<i>Ardea purpúria</i>	M	V	V	X	X	X	X		
<i>Egretta garzetta</i>	I	N	N	X	X	X	X		
<i>Egretta alba</i>	M	N	R	X					
<i>Bubulcus ibis</i>	I	N	R	X		X	X		
<i>Ardeola ralloides</i>	M	E	R	X		X	X		X
<i>nycticorax nycticorax</i>	M	R	V	X			X	X	
<i>Ixobrychus minutus</i>	M	I	V	X	X		X		
<i>Platalea leucorodia</i>	M	V	R	X	X				
<i>Plegadis falcinellus</i>	M	E	R	X					
<i>Phoenicopterus ruber</i>	I	R	R	X	X	X			
<i>Anser Anser</i>	I	N	V	X			X		
<i>Anser albifrons</i>	M			X					
<i>tadorna tadorna</i>	I E	R	R	X	X				
<i>Anas platyrhynchos</i>	I E	N	N	X	X	X	X	X	X
<i>Anas penelope</i>	I	N	N	X	X				X
<i>Anas strepera</i>	I	N	R	X	X		X		
<i>Anas acuta</i>	I	N	V	X					X
<i>Anas crecca</i>	I	N	N	X	X		X		X
<i>Anas querquedula</i>	I	R	N	X	X	X	X		
<i>Anas clypeata</i>	I	N	N	X		X			X
<i>Netta rufina</i>	M	R	R						
<i>Aythia fuligula</i>	M	N	V	X					X
<i>Aythia ferina</i>	I	N	V	X		X			X

ESPÈCIE	St	E	b	1	2	3	4	5	6
<i>Aythya marila</i>	M								
<i>Aythya nyroca</i>	M	E	R				X		X
<i>Melanitta nigra</i>	M								
<i>Mergus serrator</i>	M	N	R	X	X				
<i>Pandion haliaetus</i>	S I	E	E	<u>X</u>	X	X	X		
<i>Circus aeruginosus</i>	I	V	V	<u>X</u>		X	X		
<i>Rallus aquaticus</i>	S M	N	N	X	X	X	<u>X</u>	X	
<i>porzana porzana</i>	I	I		X			<u>X</u>	X	
<i>Porzana pusilla</i>	M	I					<u>X</u>		
<i>Gallinula chloropus</i>	S M	N	N			X	<u>X</u>	X	
<i>Fulica atra</i>	I	N	N	<u>X</u>	X	X	X	X	X
<i>Haematopus ostralegus</i>	M	R		X	X				
<i>himantopus himantopus</i>	E	N	V	<u>X</u>	X	X	X		
<i>Recurvirostra avossetta</i>	M	R	R	X	X	X			
<i>Arenaria interpres</i>	I	N	N	X	X				
<i>Charadrius hiaticula</i>	I	N	R	<u>X</u>	X	X			
<i>Charadrius dubius</i>	I I	N	V	X	X	<u>X</u>	X		
<i>Charadrius alexandrinus</i>	ES, I	N	V	X	<u>X</u>	X			
<i>Pluvialis apricaria</i>	I	N	N	<u>X</u>	X				
<i>Pluvialis squatarola</i>	I	N	N	<u>X</u>	X				
<i>vanellus vanellus</i>	I	N	N	<u>X</u>		X	X		
<i>Calidris alpina</i>	I	N	N	X	<u>X</u>	X	X		
<i>Calidris Temminkii</i>	M	N	N	<u>X</u>	X	X			
<i>Calidris minuta</i>	I	N	N	<u>X</u>	X	X			
<i>Calidris canutus</i>	M	N	N	<u>X</u>	X				
<i>Calidris alba</i>	M	N	N	X	X	X	X		
<i>Calidris ferruginea</i>	M	N	N	X	X	<u>X</u>			
<i>Falaropus lobatus</i>	M			X					
<i>Tringa totanus</i>	I	N	N	X	<u>X</u>	X	X		
<i>Tringa erythropus</i>	I	N	N	X	X	X			
<i>Tringa nebularia</i>	I	N	N	X	<u>X</u>	X			
<i>Actitis hypoleucos</i>	I	N	N	<u>X</u>	X	X	X		X
<i>Tringa glareola</i>	M	N	N	X	X	<u>X</u>	X		
<i>Tringa ochropus</i>	M	N	N	X	X	X	X		
<i>Philomachus pugnax</i>	M	N	N	X	X	<u>X</u>	X		
<i>Numenius arquata</i>	I	E	R	<u>X</u>	X				
<i>Numenius phaeopus</i>	M	N	N	X	X		X		
<i>Llimosa llimosa</i>	M	N	R	X	X				

ESPÈCIE	St	E	b	1	2	3	4	5	6
<i>Llimosa lapponica</i>	I	N	N	X	X	X			
<i>gallinago gallinago</i>	I	N	N	X	X	X	X	X	
<i>Lymnocyrtes minimus</i>	I	N	N	X	X	X		X	
<i>Glareola pratincola</i>	M	V	R	X	X		X		
<i>Larus audouinii</i>		V	V	X	X		X		
<i>Larus genei</i>	M	R	R	X					
<i>Larus ridibundus</i>	I	N	N	X	X	X	X		X
<i>Larus minutus</i>	M	N	N	X					
<i>Larus melanocephalus</i>	M	R	N				X		
<i>Larus cachinnans</i>	S	N	N	X	X	X	X	X	X
<i>Gelochelidon nilotica</i>	M	V	R	X	X				
<i>Sterna sandvicensis</i>	I	R	N	X	X	X	X		
<i>Sterna hirundo</i>	M	R	R	X					
<i>Sterna albifrons</i>	M	R	N						
<i>Chlidonias níger</i>	M	E	N	X					
<i>Chlidonias hybrida</i>	M	V	R	X			X		
<i>Alcedo atthis</i>	I	I		X	X	X	X	X	
<i>Anthus spinoletta</i>	I	N		X	X	X	X	X	
<i>Acrocephalus scirpaceus</i>	M	N	R	X			X	X	
<i>Acrocephalus schoenobaenus</i>	M			X			X	X	
<i>Acrocephalus arundinaceus</i>	M	N	R	X			X	X	
<i>Cisticola juncidis</i>	S			X	X	X	X		
<i>Sylvia undata</i>	I	N	R	X	X		X		
<i>Motacilla flava</i>	E			X	X	X	X		
<i>Motacilla cinerea</i>	I			X	X	X	X	X	

Font: Elaboració pròpia a partir de dades de diverses fonts (dades pròpies, censos i bibliografia).

St: estatus de l'au. E: Categoria IUCN a Espanya (si existeix). B: Categoria IUCN a les Balears (si existeix). N = No amenaçat, R = Rar, V= Vulnerable, E = En perill d'extinció, I = Indeterminat.

1 - Salines des Codolar. 2 - Salines des Cavallet. 3 - Estanys de Sal Rossa. 4 - Ses Feixes de Talamanca (prat de ses Monges) i del prat de Vila. 5 - Torrents principals. 6 - Llacuna de la depuradora de Santa Eulària.

X: l'espècie es pot veure a la zona. X: zona humida on l'espècie és més freqüent.

Espècies reproductores

Les espècies reproductores d'aus de zones humides a les illes Pitiüses en l'actualitat són les següents:

- Xerraire, *himantopus himantopus*.

- Picaplatges camanegre, *Charadrius alexandrinus*.
- Picaplatges, *Charadrius dubius*.
- Gamba roja comú, *Tringa totanus*.
- Polla d'aigua, *Gallinula chloropus*.
- Rascló, *Rallus aquaticus*.
- Ànnera blanca, *tadorna tadorna*.
- Collblau, *Anas platyrhynchos*.
- Butxaqueta, *Cisticola juncidis*.
- Titineta groga, *Motacilla flava*.
- Boscarla de canyar, *Acrocephalus scirpaceus*.

A la següent taula, s'hi relacionen les dades més importants en relació a la reproducció d'aquestes espècies:

Taula 4.5- Avifauna aquàtica nidificant: localització, població reproductora, estatus i tendència.

Espècie	Població Pitiüses	Zona humida	Població Eivissa	Sta.*	Tend.
<u><i>Himantopus himantopus</i></u>	110 - 120	1,2	100- 110	Reg	Estable
<u><i>Charadrius alexandrinus</i></u>	130 - 150	1,2,3	120 - 130	Reg	Estable
<u><i>Charadrius dubius</i></u>	3 - 5	3	3	Reg	Inestable
<u><i>Gallinula chloropus</i></u>	1- 3	3,4,5	1-2	Irr	Inestable
<u><i>Tringa totanus</i></u>	1	2	1	Irr	Inestable
<u><i>Rallus aquaticus</i></u>	1	3,4	2	Irr	Inestable
<u><i>Tadorna tadorna</i></u>	3	1,2	3	Reg	Estable
<u><i>Anas platyrhynchos</i></u>	?	1,2,5	?	Reg	?

Font: Elaboració pròpia a partir de dades de diverses fonts (dades pròpies, censos i bibliografia).

*Sta. = Estatus de la reproducció: Reg = regular, Irr = irregular, Tend. = tendència de la població reproductora.

A continuació es comenten els aspectes més importants per a cada espècie. No s'inclouen les aus passeriformes lligades a les zones humides, que es tracten en un grup a part.

Avisador, *Himantopus himantopus*

La població reproductora d'aquesta espècie és la segona en importància numèrica de Balears, després de la població de Salobrar de Campos (Mallorca).

Hi ha dues colònies clarament definides, a les salines des Codolar i les salines des Cavallet.

Taula 4.6- Taula resum de la reproducció del xerraire a Eivissa i dels problemes que afecten les seves poblacions.

Població total	Població des Codolar	Població des Cavallet	Problemes
105-110	95	10 - 15	Pressió recreativa, vianants incontrolats, trànsit vehicles, gossos i gats asilvestrats, gavina vulgar, obres de reconversió de la salinera

Font: Elaboració pròpia a partir de dades de diverses fonts (dades pròpies, censos i bibliografia).

Picaplatges camanegre, Charadrius alexandrinus

La població reproductora d'aquesta espècie, sembla tenir un estatus de sedentària, si bé no hi ha total seguretat sobre això. L'absència d'estudis d'anellament i captura en períodes de temps prou amplis, fa que no es disposi, avui dia, d'informació suficient per a afirmar-ho rotundament.

El solapament amb poblacions migrants i hivernants, procedents d'altres àrees de cria, complica la situació. És molt probable que existeixi una població sedentària, com sembla desprendre's de l'observació de joves durant tota l'època tardorenca i hivernal.

El cens reproductor conegut es situa entre 105 i 120 parelles, encara que segurament és major, donat que aquesta espècie cria en tot tipus de costes arenoses i pedregoses, existint nombrosos trams de costa que no han set mai prou estudiats.

Les colònies millor conegudes i censades, igual que ocorre amb l'avisador, són les de les salines d'es Codolar i es Cavallet, que concentren la major població reproductora coneguda a l'illa i a les Pitiüses.

Mitjançant l'estudi realitzat l'any 1992, es va constatar l'existència d'almenys dos pollades a la major part de les zones de nidificació estudiades.

Es distingeixen les colònies de salines des Codolar, platja des Codolar, salines des Cavallet, i estanys de Sal Rossa.

Es tracta d'una espècie que, encara que colonial, és menys gregària que l'*Himantopus*, per la qual cosa no es pot parlar de grups clarament definits a les colònies, ja que aquestes són molt més laxes que les d'*Himantopus*.

Taula 4.7- Taula resum de la reproducció del picaplatges camanegra a Eivissa i dels problemes que afecten les seves poblacions.

Població total	Codolar	Cavallet	Sal Rossa	Platja Codolar	Problemes
105 - 120	45 - 50	45 - 50	2	?	Vianants, vehicles, dessecació de zona humida

Font: Elaboració pròpia a partir de dades de diverses fonts (dades pròpies, censos i bibliografia).

Picaplatges, Charadrius dubius

Reproductor que compta amb escassos efectius a les Pitiüses.

Se'n coneix una petita colònia, situada als estanys de Sal Rossa, a ses Salines. La seva distribució en aquestes zones s'explica perquè hi ha aigües salobres, més apropiades per a aquesta espècie que les marines o hipersalines de la resta de zones.

És necessari assenyalar que la importància d'aquestes poblacions no ha de mesurar-se per la quantia de les mateixes, sinó pel fet que es tracta de les úniques poblacions reproductores de l'espècie a les illes Pitiüses.

Taula 4.8- Resum de la reproducció del picaplatges a Eivissa i dels problemes que afecten les seves poblacions.

Població Sal Rossa	Problemes
2	Motocross, bicicross, vianants i vehicles incontrolats, pressió urbanística, dessecació de zona humida

Font: Elaboració pròpia a partir de dades de diverses fonts (dades pròpies, censos i bibliografia).

Rascló, Rallus aquaticus

El rascló, reproductor regular a la zona de ses Feixes de Talamanca, ha set catalogat recentment com reproductor a la zona de ses Salines, concretament als estanys de Sal Rossa.

La població reproductora coneguda a Eivissa, és d'unes cinc parelles.

Taula 4.9- Reproducció del rascló a Eivissa i problemes que afecten les seves poblacions.

Població ses Feixes	Problemes
5	Alteració d'hàbitats naturals. Motocross, bicicross, vianants i vehicles incontrolats, dessecació de zones humides, pressió urbanística

Font: Elaboració pròpia a partir de dades de diverses fonts (dades pròpies, censos i bibliografia).

Polla d'aigua, Gallinula chloropus

A l'illa d'Eivissa, aquesta espècie només es reproduïx a l'àrea de ses Feixes (1 - 2 parelles, O. Martínez, 1992), als estanys de Sal Rossa, (1 parella) a la reserva de ses Salines, i a la desembocadura del Riu de Santa Eulària (1 - 2 parelles).

Taula 4.10- Reproducció de la polla d'aigua a Eivissa i problemes que afecten les seves poblacions.

Població	Problemes
3 - 5	Alteració d'hàbitats Pressió antròpica: Motocross, bicicross, vianants i vehicles incontrolats, dessecació de zones humides, pressió urbanística

Font: Elaboració pròpia a partir de dades de diverses fonts (dades pròpies, censos i bibliografia).

Ànnera blanca, tadorna tadorna

La reproducció d'aquesta espècie va començar a ses Salines des Codolar l'any 1990. Va tornar a donar-se l'any 1994 (O. Martínez, 1994, com. pers). En ambdues ocasions, la pollada va ser de vuit exemplars. A partir de llavors va anar en augment el nombre de parelles, que ara és de tres a ses Salines des Codolar i des Cavallet.

Taula 4.11- Reproducció de l'ànnera blanca a Eivissa i problemes que afecten a seves poblacions.

Població ses Salines	Problemes
3	Vianants i vehicles incontrolats, pressió recreativa, falta d'hàbitats idonis. Brots de botulisme?

Font: Elaboració pròpia a partir de dades de diverses fonts (dades pròpies, censos i bibliografia).

Coll blau, Anas platyrhynchos

La reproducció d'aquesta espècie va començar a ses Salines des Codolar l'any 1998. La població reproductora és desconeguda, i sembla que cria a ses Salines des

Codolar i des Cavallet, així com a la desembocadura del Riu de Santa Eulària, a Eivissa.

Taula 4.12- Reproducció del coll blau a Eivissa i problemes que afecten les seves poblacions.

Població	Problemes
?	Vianants i vehicles incontrolats, pressió recreativa, falta d'hàbitats idonis

Font: elaboració pròpia a partir de dades de diverses fonts (dades pròpies, censos i bibliografia).

Gamba roja, Tringa totanus

Es tracta d'un reproductor irregular a la zona de ses Salines des Codolar. Només s'ha pogut constatar la reproducció d'una parella en aquesta zona en una ocasió. Per la tranquil·litat de la zona i per la presència d'altres espècies aquàtiques que s'hi reproduïen, no sembla que les causes de la seva inestabilitat provinguin de les condicions de la zona, sinó més bé de factors externs.

Butxaqueta, Cisticola juncidis

Aquest petit ocell de zones humides cria a ses Salines des Codolar i des Cavallet, així com a ses Feixes. No es disposa d'informació referent als efectius de les seves poblacions reproductores.

Titineta groga, Motacilla flava

Aquest passeriforme de zones humides cria a les zones de solseres de ses Salines i ses Feixes. No es disposa de dades quantitatives referents a les seves poblacions reproductores.

Boscarla de canyar, Acrocephalus scirpaceus

Aquest ocell de zones palustres cria a Eivissa a la zona de ses Feixes. És molt probable que nidifiqui a d'altres zones de canyars. No es disposa d'informació quantitativa de les poblacions illenques.

Espècies extingides com a reproductores

A continuació es relacionen les espècies de zones humides ja extingides com a reproductores, de la nidificació de les quals se'n tenen dades històriques.

Flamenc, *Phoenicopterus ruber*

Hi ha vagues referències de la seva nidificació a ses Salines. No es disposa de xifres sobre la població.

És possible, i molt interessant, la reintroducció d'aquesta espècie com a reproductor.

Àguila peixatera, *Pandion haliaetus*

Hi ha nombrosos nius abandonats d'aquesta espècie, fins fa pocs decennis habitual de les costes Pitiüses. L'última parella nidificant de les illes Pitiüses va ser la de Cap d'és Falcó, que va criar fins a finals dels anys setanta, segons diverses fonts. Un dels exemplars aparegué mort en un línia elèctrica l'any 1982 (J. Estarellas).

És possible la seva recuperació com a reproductor a les Pitiüses.

Segons les dades enregistrades, existeix encara un últim exemplar sedentari d'àguila peixatera a les illes Pitiüses, que té el seu lloc de residència habitual a la zona de salines d'es Codolar - Cap d'és Falcó.

A més d'aquest exemplar, és comú la presència de migrants i hivernants, probablement nòrdics.

Taula 4.13- Població d'àguila peixatera a Eivissa i problemes que l'afecten.

Sedentaris	Hivernants	Migrants	Llocs de pesca	Reproductors	Nius abandonats	Problemes i propostes
1	3	3	1,2,6	0	Cap des Falcó, Vedrà, l'Oliva, Cap Llentrisca, Cap Roig, Costa Nord d'Eivissa (dos nius), Cap Martinet.	Línies elèctriques, caça indiscriminada, pressió humana, urbanisme, desaparició d'hàbitats.

Font: Elaboració pròpia a partir de dades pròpies, dades de diferents ornitòlegs de l'illa i bibliografia.

Segons tots els indicis, les salines des Codolar constitueixen l'àrea més important d'alimentació d'aquesta espècie, per la gran reserva de peix que alberga. Això pot

veure's modificat per les reformes de l'estructura salinera, per la qual cosa resulta convenient realitzar aquestes baix un adequat assessorament.

Altres zones de pesca menors són l'Estany d'es Peix, i les aigües de la badia des Codolar i de Punta Prima.

Quant a la reproducció, l'àrea més adequada per a la reintroducció és sens dubte la dels penya-segats de Cap des Falcó, per l'abundància d'aliment fàcil als estanys de ses Salines. Sense menysprear altres zones com la costa dels Amunts o la zona des Vedrà.

Com a conclusió a aquest apartat de les aus aquàtiques reproductores, s'ha realitzat una catalogació de les espècies reproductores de l'àmbit pitiús, en funció de l'estat de les seves poblacions reproductores. L'interès de realitzar aquesta catalogació resideix en el fet que, a Eivissa i Formentera, aquestes espècies tenen una especial problemàtica, degut a l'escassetat de zones humides en ambdues illes.

Taula 4.14- Catalogació de les espècies reproductores aquàtiques.

ESPÈCIE	UICN Espanya	UICN Balears	Cat. Pitiüses
<u><i>Himantopus himantopus</i></u>	No amenaçat	Vulnerable	Vulnerable
<u><i>Charadrius alexandrinus</i></u>	No amenaçat	Vulnerable	Vulnerable
<u><i>Charadrius dubius</i></u>	No amenaçat	Vulnerable	En perill d'extinció com a reproductor
<u><i>Tringa totanus</i></u>	No amenaçat	No amenaçat	Insuficientment conegut
<u><i>Rallus aquaticus</i></u>	No amenaçat	No amenaçat	En perill d'extinció com a reproductor
<u><i>Gallinula chloropus</i></u>	No amenaçat	No amenaçat	En perill d'extinció com a reproductor
<u><i>Tadorna tadorna</i></u>	Rar	Rar	Vulnerable

<u><i>Anas platyrhynchos</i></u>	No amenaçat	No amenaçat	Insuficientment conegut
<u><i>Pandion haliaetus</i></u>	En perill	En perill	Extingit com a reproductor. Espècie en perill
<u><i>Phoenicopterus ruber</i></u>	Rar	Rar	Vulnerable. Extingit com a reproductor

Font: Elaboració pròpia a partir de bibliografia i legislació.

Altres espècies d'interès

Altres espècies, de la nidificació de les quals se'n tenen referències vagues i no comprovades, són les següents:

- Pilot d'àdenes, *Circus aeruginosus*.
- Agró roig, *Ardea purpurea*.

Sobre aquestes dues últimes, dir que la desaparició de les zones humides antigament situades al nord de ses Salines, a la zona de Sal Rossa - Platja d'en Bossa, va haver de suposar la desaparició dels seus hàbitats de cria. Sobre aquells aiguamolls, que encara apareixen als mapes topogràfics, s'hi varen edificar enormes complexos hotelers.

Quant a les espècies de passeriformes que es consideren molt lligades a les zones humides, cal citar el Rossinyol bord, *Cettia cetti*, com a reproductor a ses Feixes.

A part d'aquestes espècies, és molt probable i està sense confirmar la reproducció d'aquestes altres:

- Suís. *Ixobrychus minutus*.
- Rossinyol gros. *Acrocephalus arundinaceus*.

Aquestes espècies apareixen lligades a les àrees de matoll halòfil, principalment solseres (*Sarcocornia fruticosa* i *Suaeda fruticosa*), que es troben tant als murets i passarel·les d'estanys com als marges dels estanys i llacunes de ses Salines, o en altres casos apareixen a les zones de canyars de ses Feixes i dels torrents.

b.4) Aus marines

Les aus marines són un grup molt bé representat a les illes Pitiüses, amb colònies de nidificació de primer ordre a nivell internacional i poblacions hivernants no menys interessants, així com presència d'espècies migrants d'interès.

A la següent taula es relacionen les espècies presents i els seus aspectes més significatius.

Taula 4.15- Aus marines a l'illa d'Eivissa.

Espècie	Cat. UICN Esp.	Cat. Balears	Estatus
<i>Phalacrocorax aristotelis</i>	No amenaçat	Rar	Sedentari
<i>Phalacrocorax carbo</i>			Hivernant
<i>Calonectris diomedea</i>	No amenaçat	Vulnerable	Sedentari
<i>Puffinus mauretanicus</i>	Rar	Vulnerable	Sedentari
<i>Hydrobates pelagicus</i>	Rar	Poc conegut	Estival
<i>Larus audouinii</i>	Vulnerable	Vulnerable	Sedentari / estival
<i>Larus cachinnans</i>	No amenaçat	No amenaçat	Sedentari
<i>Morus bassanus</i>	No amenaçat	Rar	Hivernant
<i>Uria aalge</i>	-	-	Hivernant
<i>Alca torda</i>	No amenaçat	Rar	Hivernant
<i>Fratercula arctica</i>	No amenaçat	Insuficientment conegut	Hivernant
<i>Larus genei</i>	En perill	Rar	Migrant
<i>Larus fuscus</i>	-	-	Hivernant
<i>Larus melanocephalus</i>	-	-	Hivernant
<i>Larus ridibundus</i>	-	-	Hivernant
<i>Larus minutus</i>	-	-	Hivernant
<i>Rissa tridactyla</i>	No amenaçat	No amenaçat	Hivernant
<i>Chlidonias niger</i>	-	-	Migrant
<i>Chlidonias hybrida</i>	Vulnerable	Rar	Migrant
<i>Gelochelidon nilotica</i>	-	-	Migrant
<i>Sterna hirundo</i>	-	-	Migrant
<i>Sterna albifrons</i>	-	-	Migrant
<i>Sterna sandvicensis</i>	-	-	Hivernant

Font: Elaboració pròpia a partir de dades de diverses fonts (dades pròpies, censos i bibliografia).

Espècies reproductores

Quant a espècies reproductores marines, hi ha importants colònies de cria d'aus marines al litoral de l'illa d'Eivissa. Les dades i les informacions que a continuació figuren, han set presos principalment de l'últim estudi realitzat a les Balears (Juan Salvador Aguilar González, projecte "Atlas de les aus Marines de Balears", Conveni de

Vida Silvestre ICONA -CAIB, 1991), i de posteriors censos al litoral eivissenc.

A la següent taula es resumeixen les espècies i les seves catalogacions segons diferents organismes nacionals i internacionals:

Taula 4.16- Catalogacions de l'avifauna marina nidificant a Eivissa.

	Med. Mar Avis	UICN	Llibre vermell vertebrats espanyols	Llista vermella vertebrats de Balears
<i>Calonectris diomedea</i>	Localment amenaçada	NA	NA	V
<i>Puffinus mauretanicus</i>	Localment amenaçada	R	R	V
<i>Hydrobates pelagicus</i>	Vulnerable	R	R	I
<i>Phalacrocorax aristotelis</i>	Disminuint	NA	R	R
<i>Larus audouinii</i>	Vulnerable	V	V	V
<i>Larus cachinnans</i>	-	NA	NA	NA

Font: Elaboració pròpia.

A continuació es comenten els aspectes més importants de les espècies marines reproductores:

Corb marí, *Phalacrocorax aristotelis*

Comuna a les Pitiüses, aquesta espècie té colònies de cria en nombrosos punts del litoral.

Els estudis indiquen una clara disminució d'efectius reproductors a la població balear, durant els darrers deu anys.

Les causes de la disminució d'efectius estan associades a pressió humana, desaparició d'hàbitats, mort en arts de pesca, i altres causes.

A la següent taula es relacionen les colònies existents al litoral de l'illa d'Eivissa, i la seva població reproductora.

Taula 4.17- Reproducció del corb marí a Eivissa.

Colònia	Població reproductora (parelles)

Vedrà – Vedranell	1 – 10
Tagomago	11 – 25
Costa dels Amunts	26 – 75
Es Corb Marí	1 – 10
S'Espartar	1-10
Bledes	1 – 10
Illa des Bosc	1
Cap Llibrell	1
Punta de la Rama	1
Punta Moscarter	1
Illa de Santa Eulària	1 – 10
Illa Malví Gros	1 – 10

Font: Elaboració pròpia a partir de dades de diverses fonts (dades pròpies, censos i bibliografia).

Baldritja, Calonectris diomedea

La baldritja és una espècie sedentària que cria en algunes zones del litoral pitiús. Les colònies pitiüses més importants es localitzen als penya-segats de La Mola i es Cap de Barbaria, a Formentera, així com a l'illot de sa Conillera.

Taula 4.18- Reproducció de la baldritja a Eivissa.

Colònia	Població reproductora (parelles)
Cap de Barbaria	?
La Mola	26 – 75
Punta Cosina	?
Espardell	11 – 25
Vedrà – Vedranell	?
Illa de Santa Eulària	26 – 75
Illa des Cabell blanc	1 – 10
Illa Rodona (S. Eulària)	1 – 10
Illa Murada	11– 25
Costa dels Amunts	1 – 10
Sa Conillera	76 – 200
S'Espartar	26 – 75
Ses Bledes	26 - 75

Font: Elaboració pròpia a partir de dades de diverses fonts (dades pròpies, censos i bibliografia).

Virot, Puffinus mauretanicus

Aquesta baldritja és una espècie endèmica de les illes balears. La seva població reproductora es concentra a les Pitiüses, especialment a Formentera. La població mundial ronda les 2000 - 3000 parelles. a l'illa d'Eivissa, les colònies són les següents:

Taula 4.19- Reproducció del virot a Eivissa.

Colònia	Població reproductora (parelles)
Vedrà – Vedranell	26 – 75
Tagomago	76 – 200
S'Espartar	26 – 75
Conillera	26 – 75

Font: Elaboració pròpia a partir de dades de diverses fonts (dades pròpies, censos i bibliografia).

Paio, *Hydrobates pelagicus*

Les illes Pitiüses concentren la major part dels efectius reproductors balears de l'espècie (el 95,7 %), que es calculen en 2900 - 5200 parelles.

Les colònies reproductores d'aquest au marina, es localitzen principalment als illots de ponent, concretament a l'illot de s'Espartar.

Taula 4.20- Reproducció del paio a Eivissa.

Colònia	Població reproductora (parelles)
Vedrà – Vedranell	?
Illa de Santa Eulària	76 – 200
Costa de es Amunts	76 – 200
Penjat – Negres	76 – 200
Conillera	?
S'Espartar	Més de 500
Ses Bledes	26 – 75
Illa des Cabell blanc	1 –10
Es Dau Gros	1 – 10

Lladó	1 – 10
Costa de Cala Comte	?

Font: Elaboració pròpia a partir de dades de diverses fonts (dades pròpies, censos i bibliografia).

Gavina de bec roig, Larus audouinii

Les colònies reproductores més importants de Balears es concentren a les illes Pitiüses (58,7%, 450 del total de 766 parelles).

S'accepta que la població de l'espècie ha augmentat els darrers anys, entre altres raons per les mesures preses amb tal de recuperar l'espècie.

Algunes de les colònies són inestables, desapareixent d'un any a un altre i traslladant-se a una altra localització. Tal és el cas de la colònia d'Illa Negra, al costat del port d'Eivissa.

Els censos són igualment inestables. Com a exemple, cap citar el de la Conillera, on l'espècie va passar de no nidificar a tenir una colònia d'unes 500 parelles, en pocs anys.

Un altre exemple el constitueix la colònia de s'Espartar, que en pocs anys ha passat de tenir unes 200 parelles a desaparèixer.

Quant a l'estatus, hi ha dues poblacions (Aguilar, J.A., 1994). Una part de la població passa l'hivern prop de les àrees de cria, mentre que una altra, majoritària, migra cap a la costa atlàntica d'Àfrica a través de l'estret. D'aquí que a l'apartat d'inventari general i estatus, s'indiquen dos estatus per a aquesta espècie: sedentari / estival.

Taula 4.21- Reproducció de la gavina de bec roig a Eivissa.

Colònia	Població reproductora (parelles)
Illa Negra	76 – 200
Vedrà – Vedranell	11 – 25
Illa de Santa Eulària	26 – 75
S'Espartar	76 – 200 fins l'any 1995.
Conillera	200 - 500
Es Malvins	11 – 25

Font: Elaboració pròpia a partir de dades de diverses fonts (dades pròpies, censos i bibliografia).

Gavina vulgar, Larus cachinnans

La gavina comuna ha set objecte de successives campanyes de control de les seves poblacions, amb eliminació d'ous i adults per diversos procediments. La causa principal d'aquesta mesura ha set el perjudici que, per a altres espècies d'aus marines,

suposa el recent creixement explosiu de *L. cachinnans*, així com els nombrosos perjudicis que suposa per a l'home. Espècie agressiva i territorial, redueix l'àrea de cria d'altres espècies, depreda els seus pollastres i ous, ataca els seus adults, i en definitiva amenaça les seves poblacions.

Taula 4.22- Reproducció de la gavina vulgar a Eivissa.

Colònia	Població reproductora (parelles)
Vedrà – Vedranell	Més de 500
Conillera	201 – 500
S'Espartar	201 – 500
Ses Bledes	201 – 500
Illa des bosc	76 – 200
Illa de Santa Eulària	76 – 200
Tagomago	Més de 500
Ses Formigues	26 – 75
Costa d'es Amunts	76 – 200

Font: Elaboració pròpia a partir de dades de diverses fonts (dades pròpies, censos i bibliografia).

Espècies hivernants

Quant a les espècies hivernants marines, es disposa, en general, de poca informació sobre la quantia de les poblacions d'aus marines hivernants, perquè es tracta en la seva majoria d'espècies pelàgiques que passen bona part del temps al mar.

A l'estudi MOPU - ICONA, 1978, s'esmenten importants concentracions d'Alca comú (*Alca tord*) i Arao comú (*Uria aalge*) a la platja des Codolar i al penya-segat de Cap d'es Falcó. Hi ha censos de la població de Mascarell (*Morus bassanus*) hivernant a l'àrea d'es Freus. Quant al Corb marí gros (*Phalacrocorax carbo*) els seus censos a ses Salines ronden els 60 - 70 exemplars.

A la següent taula es relacionen els aspectes més importants de les espècies marines hivernants:

Taula 4.23- Aus marines hivernants a Eivissa.

Espècie	Població	Zones de pesca	Dormidors	Caràcter	Presència
<i>Phalacrocorax carbo</i>	55 – 70	Zones humides núm. 1,2,6	Espardell	Costaner	Regular
<i>Morus bassanus</i>	10 - 40	Freus	Cap Falcó	Costaner	Regular

Espècie	Població	Zones de pesca	Dormidors	Caràcter	Presència
			Espardell		
<i>Uria aalge</i>	Variable	Mar obert	Cap Falcó Espardell	Pelàgic	Irregular
<i>Alca torda</i>	Variable	Mar obert	Cap Falcó Espardell	Pelàgic	Irregular
<i>Fratercula arctica</i>	Variable	Mar obert	-	Pelàgic	Irregular
<i>Larus fuscus</i>	-	Mar obert	-	Pelàgic	-
<i>Larus marinus</i>	-	Mar obert	-	Pelàgic	-
<i>Larus melanocephalus</i>	-	Estanys, llacunes i costes	-	Costaner	-
<i>Larus ridibundus</i>	250 - 300	Estanys, llacunes i costes	1,2,7	Costaner	Regular
<i>Larus minutus</i>	-	-	-	Costaner	-
<i>Rissa tridactyla</i>	-	Mar obert	-	Pelàgic	-
<i>Sterna sandvicensis</i>	-	zones humides núm. 1,6; ports; tota la costa	1,6,7	Costaner	Regular

Font: Elaboració pròpia a partir de dades de diverses fonts (dades pròpies, censos i bibliografia).

b.5) Rapinyaires

Les illes Pitiüses reuneixen unes bones condicions per a la presència de rapinyaires de petita grandària.

La varietat d'espècies no és notable, però sí ho és la presència d'algunes espècies reproductores d'interès, entre les que destaquen les colònies de Falcó d'Eleonor.

A la següent llista es relacionen les diferents espècies de rapinyaires i el seu estatus:

Circaetus gallicus. Migrant.

Pandion haliaetus. Hivernant. Sedentari.

Hieraeetus pennatus. Hivernant.

Circus aeruginosus. Hivernant.

Circus pygargus. Migrant.

Circus cyaneus. Hivernant.

Buteo buteo. Migrant.

Pernis apivorus. Migrant.

Milvus milvus. Migrant.

Milvus migrans. Migrant.

Falco peregrinus. Sedentari.

Falco eleonora. Estival.

Falco tinnunculus. Sedentari.

Falco vespertinus. Migrant.

Falco naumanni. Migrant.

Falco columbarius. Migrant.

Tyto alba. Sedentari.

Assio flameus. Migrant.

Otus scops. Sedentari.

Asio otus. Sedentari.

Athene noctua. Hivernant.

L'àguila peixatera i l'arpella ja han estat comentades a l'apartat d'aus aquàtiques. Els rapinyaires que tenen població reproductora a les Pitiüses són els següents:

Taula 4.24- Rapinyaires nidificants a Eivissa.

	Nombre parelles	Localització	Problemes
<u>F. peregrinus</u>	24	En penya-segats de tot el litoral, i a ses Roques Altes	Conflictes amb l'activitat columbòfila: depreda sobre colomins i adults, població augmentant
<u>Falco eleonorae</u>	aprox. 200	Vedrà, Vedranell, Tagomago i costa nord-oest (d'es Amunts)	Caça furtiva, molèsties a les zones de cria (excursionisme, turisme nàutic, desembarcaments als illots), toxicitat acumulativa
<u>F. tinnunculus</u>	?	Dispers per tot el territori	Toxicitat acumulativa
<u>Assio otus</u>	?	En zones forestals denses	No es coneix la seva problemàtica
<u>Tyto alba</u>	?	Construccions abandonades al camp obert	Sovint col·lisions amb les línies elèctriques i amb els vehicles, toxicitat acumulativa
<u>Otus scops</u>	?	Dispers per tot el territori	Col·lisions amb vehicles

Font: Elaboració pròpia a partir de dades de diverses fonts (dades pròpies, censos i bibliografia).

c) Mamífers

A l'illa d'Eivissa, tots els mamífers presents excepte els quiròpters (rates pinyades) han

set introduïts per l'home (J. A. Alcover, "Els Mamífers de les Balears"). Això significa que la seva existència a l'illa data d'uns pocs mil·lennis, com a molt. Amb tot, això no resta en absolut valor ecològic a aquestes poblacions faunístiques. Més bé al contrari, resulta notable el fet comprovat que, en un termini de temps tant curt, les poblacions eivissenques de les espècies invasores han experimentat interessantíssims processos d'evolució, donant lloc a races o subespècies exclusives d'aquesta illa. Aquest fet converteix aquestes poblacions en matèria insubstituïble per a estudis científics centrats en la teoria de l'evolució als sistemes insulars.

A l'illa d'Eivissa es coneixen els següents mamífers terrestres silvestres:

Geneta d'Eivissa, *Genetta genetta isabelae* (Delibes).

Gat salvatge, *Felis lybica*.

Eriçó, *Erinaceus algirus vagans*.

Rat grill, *Crocidura russula baleàrica*.

Rata traginera de camp, *Rattus rattus*.

Rata traginera de ciutat, *Rattus norvegicus*.

Ratolí de camp, ratolí de rostoll, *Apodemus sylvaticus*.

Ratolí casolà, *Mus musculus*.

Ratolí casolà, *Mus spretus*.

Conill comú, *Oryctolagus cuniculus*.

Rata pinyada aligot gran, *Myotis myotis*.

Rata pinyada de Natterer, *Myotis nattereri*.

Rata pinyada gran de ferradura, *Rhynolophus ferrumequinum*.

Rata pinyada xicotet de ferradura, *Rhynolophus hipposideros*.

Rata pinyada de cova, *Plecotus austriacus*.

Rata pinyada petita, *Pipistrellus pipistrellus*.

Rata pinyada de muntanya, *Pipistrellus savii*.

Rata pinyada hortolà, *Eptesicus serotinus*.

Les rates pinyades estan molt poc estudiades. Hi ha cites aïllades de totes les espècies anteriorment relacionades, però se'n desconeix la seva abundància, llocs de cria, i la resta de detalls, que ajudarien a aclarir l'estatus d'aquest grup i els problemes que l'afecten.

Mereix ser esmentada la marta d'Eivissa, *Martes foina*, donada per extingida fa dècades però de la qual se'n varen trobar recentment restes que indiquen la molt probable presència, encara, d'algun exemplar.

***Genetta genetta isabelae* (Delibes)**

Es tracta d'una raça o subespècie exclusiva de l'illa d'Eivissa. Absent a tots els illots. Es caracteritza per la seva poca grandària en comparació amb la raça peninsular. Una altra diferència és l'alimentació, que a la raça eivissenca és en bona part vegetal, i en algunes èpoques de l'any gairebé exclusivament frugal, mostrant una gran predilecció per les figues.

A Eivissa es coneixen diversos punts on es localitzen els típics munts de deposicions fresques. No hi ha dades sobre la grandària de la població eivissenca. Es tracta d'una espècie molt mòbil, que realitza grans desplaçaments diàriament, generalment a la nit. El seu principal problema ve del progressiu desenvolupament de vies de comunicació i àrees urbanes, amb la consegüent desaparició d'hàbitats i de vies de desplaçament segures. Freqüentment troba la mort a les carreteres. Els caçadors, creient erròniament que és un competidor, solen disparar-li, i fins i tot hi ha hagut alguna iniciativa per realitzar campanyes de caça sobre aquesta espècie, caça que actualment no està prohibida.

Felis lybica

Els gats salvatges provenen dels gats domèstics. A les Pitiüses són abundants, encara que no es disposa d'informació suficient per a avaluar la seva població. Habiten principalment en àrees de camps i vegetació baixa, prop d'àrees agrícoles.

Aquesta espècie és diferent de la present a la península (*Felis sylvestris*).

Moltes de les destrosses en galliners i altres béns rurals, en principi atribuïts a la geneta, són probablement obra d'aquest felí.

Atelerix alqirus vaqans

L'eriçó habita en àrees de bosc aclarit, garrigues de matolls, camps i vegetació baixa. Es pot considerar una espècie comuna a les Pitiüses, encara que la seva població s'enfronta a nombrosos problemes d'origen antròpic. L'absència d'enemics naturals s'ha vist substituïda per aquests impactes d'origen antròpic que fan la funció de controladors de la població. Depreda sobre insectes, ous i pollastres d'aus que nidifiquen a terra, i diversos productes vegetals.

Crocidura russula ibicensis

Subespècie endèmica de l'illa d'Eivissa.

Abundant en camps de cultiu, camps abandonats, garrigues, vores de boscos i també en zones humides i saladars. La freqüència amb que se'n troben restes formant part d'egagròpiles d'òliba indiquen que abunda, representant el 20 - 25 % de la dieta d'aquest rapinyaire.

Ratus ratus

Freqüent en tot tipus d'hàbitats oberts pròxims a habitatges. També és molt abundant en alguns illots, on planteja problemes per a algunes espècies d'aus marines, per depredació dels seus ous i polls.

Apodemus sylvaticus eivissensis

Subespècie endèmica de l'illa d'Eivissa.

El ratolí de camp és el micromamífer més abundant a Eivissa. A Eivissa, és la principal font d'aliment dels rapinyaires nocturns (òliba: 75 - 80 % de les preses) i també diürns, principalment xoriguers i arpelles. Abunda en tot tipus d'hàbitats oberts, especialment en camps de labor i camps abandonats.

Mus spretus parvus

Subespècie endèmica de l'illa d'Eivissa.

Els ratolins domèstics són menys abundants que l'espècie anterior. El seu hàbitat es troba a les àrees agrícoles, residencials i urbanes de baixa densitat.

Oryctolagus cuniculus

A Eivissa el conill abunda a totes les zones forestals, especialment les garrigues i bosquets pròxims al litoral.

La mixomatosi és el major problema per a aquesta espècie. La incidència d'aquesta malaltia està poc estudiada a les poblacions Pitiüses, però sembla tenir períodes especialment intensos.

d) Amfibis

Només se'n coneixen dues espècies a les illes Pitiüses:

- Granota, *Rana perezii*.
- Calàpet, *Bufo viridis*.

Rana perezii

Es troba, molt escassa, en algunes basses salobres i de torrenteres. El seu principal domini són els safareigs de les zones agrícoles, i els canals de ses Feixes.

Bufo viridis

Molt escàs a Eivissa: només es coneix una bassa natural on l'espècie es reproduïx, al pla d'Albarca. Recentment es va portar a terme un estudi de la situació de l'espècie a l'illa d'Eivissa, (B. Planas) i una reintroducció de larves, procedents de Mallorca, en diversos torrents i basses naturals de l'illa (SECONA, CAIB). Eivissa és el límit occidental de distribució de l'espècie, la presència de la qual no s'ha constatat a la Península Ibèrica. S'ha descrit la subespècie *balearicus* per als exemplars de l'arxipèlag.

e) Rèptils

Només hi ha tres espècies de rèptils terrestres silvestres a les Pitiüses:

- Dragó comú, *Tarentola mauritanica*.
- Dragonet, *Hemidactylus turcicus*.
- Sargantana de les Pitiüses, *Podarcis pityusensis*.

T. mauritanica

Habita en zones rurals i agrícoles, a les parets de cases, molins, camps de cultiu, i a tota una sèrie d'hàbitats de marcada influència antròpica. És prou comú a les Pitiüses.

H. turcicus

Habita en àrees litorals i en illots.

És més silvestre, menys antròpic que l'espècie anterior.

La seva població està molt poc estudiada.

Podarcis pityusensis

La sargantana pitiüsa mereix una especial atenció.

La sargantana pitiüsa és una espècie endèmica d'Eivissa i Formentera. Està dividida en una sèrie de races o grups geogràfics. Els criteris de classificació d'aquestes races difereixen en alguns aspectes concrets (Salvador, Cirer). Figura en diferents catàlegs i normatives d'espècies a protegir: Directiva 92/43/CEE, R.D. 439/1990. En aquest estudi s'utilitza el criteri i les conclusions de Mª Antonia Cirer (Tesi Doctoral). Les races i la seva localització, al costat d'una valoració actual dels problemes de les seves poblacions, es mostren a la següent taula:

Taula 4.25- Subespècies de sargantana pitiüsa, distribució i problemes de conservació.

Raça o grup	Distribució	Problemes
<i>P.p. pityusensis</i>	Eivissa	Desaparició hàbitats, pesticides ?
	Illot Caragolers	Població molt reduïda (endogàmia?), depredació (L. cachinnans), col·leccionisme?
	Illot Sal Rossa	Població molt reduïda, urbanització, depredació
<i>P.p. hedwing - kamerae</i>	Illes Margalides	Població molt reduïda, depredació
<i>P.p. muradae</i>	Illa Murada	Depredació, col·leccionisme?
<i>P.p. affinis</i>	Malví Pla	Depredació, població reduïda
	Malví Gros	Població molt reduïda, depredació
	Tagomago	Població molt reduïda
	Illa Santa Eulària	Depredació
	Illa Redona Santa Eulària	Població molt reduïda, depredació
	Illa des Canar	Població molt reduïda, depredació
	Illa de s'Hort	Població molt reduïda
	Conillera	Desembarcaments a l'illot, depredació
	Illa de ses Rates	Desembarcaments a l'illot, depredació
<i>P.p. vedrae</i>	Es Vedrà	Depredació, col·leccionisme?
	Es Vedranell	Depredació
<i>P.p. kameriana</i>	S'Espartar	Depredació, col·leccionisme?
<i>P.p. maluquerorum</i>	Bleda Plana	Depredació, col·leccionisme?
	Bleda na Gorra	Depredació, col·leccionisme?
	Bleda na Bosc	Depredació, col·leccionisme?

Font: Elaboració pròpia partir dels treballs d'Antonia Cirer.

f) Coleòpters

Es citen només algunes espècies de la família dels tenebrionids, per tractar-se d'interessants endemismes presents a l'illa d'Eivissa. Es relacionen les espècies, la seva distribució geogràfica, i la seva localització concreta si es coneix. No es coneix la densitat de població, excepte per a *Erodius emondi* de forma aproximada. La informació sobre aquest grup s'ha pres dels treballs de Francisco Español, publicats a "*Biogeography of the Pityusic Islands*", 1984, Junk Publishers, The Hague, Netherlands, i dels treballs de Miquel Palmer (1994)

Erodius emondi ssp. laevis

Espècie: Nord d'Àfrica, oest de l'Europa mediterrània. Subespècie: Espanya.
Tres poblacions a Espanya: dunes del llevant peninsular, Mallorca i Eivissa.
Localitats pitiüses: dunes de Sal Rossa i Cavallet. Sabulícola.

Pachichila sublunata

Endèmic de Mallorca i Pitiüses.
Localitats: Costa d'Eivissa, Vedrà, Vedranell, s'Espartar, s'Escull de s'Espartar, ses Bledes, ses Margalides.

Tenthyria ophiusae

Endèmic de Pitiüses.
Localitats: Dunes Sal Rossa, illots de Caragoler, Espalmador i Penjats, Margalides, Estany Pudent, Estany des Peix, La Savina. Sabulícola.

Elaphocerida ibicensis

Endèmic d'Eivissa.
Localitats: Dunes d'es Codolar i d'es Cavallet.

Stenosis intricata

Endèmic de Balears i Medes. Lapidícola litoral.
Localitats: Costa d'Eivissa, Caragoler, Penjats, Espalmador, Formentera, Vedrà, s'Espartar, ses Bledes.

Alphasida (Glabrasida) ibicensis

Endèmic de Pitiüses. Tres formes diferents.

Localitats a Eivissa: illes Caragoler, Penjats, Negres, Vedranell, Escull de Cala d'Hort, Escull de s'Espartar i ses Bledes.

Asida ludovici

Endèmic de Pitiüses. Lapidícola litoral. Hi ha cinc varietats.

Localitats: Salines d'Eivissa, Vedrà, Escull de Cala d'Hort, s'Espartar, Illa des Bosc, Conillera.

Asida (granulasida) mater

Endèmic de Pitiüses.

Localitats: Vedrà, Escull de Cala d'Hort, Illa des bosc, Bleda na Bosc.

Pimelia elevata

Endèmic de Pitiüses.

Per tot arreu a Eivissa i Formentera.

Heliopates balearicus

Endèmic de Pitiüses.

Localitats: Illot Caragoler. Única localitat d'Eivissa coneguda per a l'espècie.

Phylan mediterraneus

Endèmic de Pitiüses. Lapidícola.

Localitats: Eivissa, s'Espartar, Illa des Bosc, Conillera.

Pseudoseriscius ibicensis

Endèmic de Balears. Sabulícola.

Localitats: dunes de Sal Rossa, única localitat a les Pitiüses.

Nesotes viridicollis ssp ibicensis

Espècie: Endèmica de Balears. Subespècie: Endèmica de Pitiüses.

Localitats a Eivissa: Escull de s'Espartar, ses Bledes (na Bosc i na Gorra).

A la següent taula es resumeixen els aspectes importants. La categoria que figura a la

taula ha set atorgada per l'equip redactor, utilitzant un sistema que a continuació s'explica. Per a establir aquesta classificació, al no existir informació concreta sobre censos d'individus, s'ha fet amb criteris biogeogràfics i a partir de les valoracions que F. Espanyol fa de la seva abundància, així com l'abundància del seu hàbitat a les Pitiüses i de la dinàmica que caracteritza a aquest hàbitat. A fi de no crear confusions amb el sistema de catalogació UICN, s'estableix un sistema de catalogació per part de l'equip redactor de l'estudi. Si atenem al sistema UICN, evidentment totes les espècies serien catalogades com insuficientment conegudes (K). Les categories establertes són les següents:

A. Espècies endèmiques de Pitiüses, molt localitzades a Pitiüses, i en procés de regressió.

B. Espècie o subespècie endèmica, que compta amb poques poblacions a la seva àrea de distribució i a les Pitiüses. A més, ocupa un hàbitat molt concret, subjecte, al seu torn, a una dinàmica destructiva (hàbitats dunars pitiüsos).

C. Espècie o subespècie amb poques cites a Pitiüses, i amb una distribució geogràfica molt limitada, sent endèmica de Pitiüses, de Balears o de Balears i Medes.

Són espècies i subespècies que poden considerar-se relativament comuns als seus hàbitats. No obstant, es troben en hàbitats concrets (dunes o costa rocosa), i aquests hàbitats han sofert i sofreixen actualment un procés de desaparició i alteració important a nivell Pitiús.

D. Espècie o subespècie endèmica de les Pitiüses, però prou comú a les illes i de caràcter cosmopolita, trobant-se en tot tipus de zones litorals.

Taula 4.26- Espècies endèmiques de coleòpters a Eivissa.

Espècie	Distribució	UICN	Categoria
<i>E. emondi</i>	Llevant, Mallorca, Eivissa	V	B
<i>P. sublunata</i>	Mallorca i Pitiüses	NA	C
<i>T. ophiusae</i>	Pitiüses	NA	C
<i>E. ibicensis</i>	Eivissa	R	A
<i>S. intricata</i>	Balears i Medes	NA	C
<i>A. ibicensis ovalaris</i>	Pitiüses	NA	C
<i>A. ibicensis medae</i>	ses Bledes	R	
<i>A. ludovici</i>	Pitiüses	N	C
<i>A. mater mater</i>	Eivissa	NA	C
<i>A. mater cunicularia</i>	Eivissa	R	
<i>A. mater inmarginata</i>	Pitiüses	R	
<i>A. mater gasulli</i>	Eivissa	R	

Espècie	Distribució	UICN	Categoria
<i>A. mater jsefinae</i>	Eivissa	R	
<i>P. elevata</i>	Pitiüses	NA	D
<i>H. balearicus</i>	Pitiüses	V	A
<i>Phylan mediterraneus</i>	Pitiüses	NA	D
<i>Ps. ibicensis</i>	Eivissa	R	C
<i>N. viridicollis</i>	Balears	NA	C

Font: Elaboració pròpia a partir dels treballs de F. Espanyol, Guillem Ponsi Miquel Palmer.

g) Himenòpters

La informació d'aquest apartat s'ha pres del treball d'Herbert Hohmann, publicat a "Biogeography of the Pityusic Islands", 1984, Junk Publishers, The Hague, Netherlands. Només s'han trobat referències de localització geogràfica del grup Aculeata. Les espècies d'interès, entre les 133 presents a les Pitiüses, són les següents:

Anospilus balearicus

Endèmic: Mallorca Eivissa i Formentera.

Localitats: es Codolar.

Entomobora pseudoplicata

Endèmic de Balears.

Localitats: es Codolar.

Pseudepipona gineri

Endèmic d'Eivissa.

Localitats: Sant Francesc de ses Salines, es Codolar, Font des Tur (Sant Miquel), can Furnet (Jesús).

Anistrocerus ebusitanu

Endèmic d'Eivissa.

Localitats: Sant Francesc de ses Salines, es Codolar, es Jondal, Porroig, Puig des Molins, Can Furnet, Platja des Bossa, Puig de Cas Serres.

Halictus microcardia

Endèmic de Balears.

Localitats: es Codolar, es Jondal, Eivissa, Sant Llorenç, Sant Joan, Platja d'en Bossa, Puig de Cas Serres, sa Talaiassa, Sant Rafel, Santa Agnès, Cap d'Albarca.

Lasioglossum nitidulum hammi

Subespècie endèmica de Balears.

Localitats: Sant Francesc de ses Salines, La Canal, es Codolar, Puig des Molins, Sant Joan, Figueretes, can negre, can Costa, Cap d'Albarca.

Andrena flavipes ibizensis

Subespècie endèmica d'Eivissa.

Localitats: La Canal, es Codolar, Puig des Molins, pla de Sant Miquel, Font des Tur, Can Furnet, Cala Llonga, Sant Carles, Platja d'en Bossa, Sant Rafel, Cap d'Albarca.

Eucera numida balearica

Subespècie endèmica de Balears.

Localitats: es Codolar.

Anthophora baleàrica

Endèmica de Balears.

Localitats: La Canal, es Codolar, Xarraca, Can Furnet, Cala Llonga, Platja d'en Bossa, Cova Santa, Cala d'hort, Puig de cas Serres, sa Talaiassa, Cap d'Albarca.

Bombus terrestris balearicus

Mallorca, Eivissa i nord d'Espanya.

Localitats: es Codolar.

h) Fauna cavernícola

La informació d'aquest apartat s'ha pres del treball de Guillem Pons, publicat per la Conselleria d'Agricultura i Pesca del Govern Balear: *Llista Roja de la Fauna Cavernícola de les Illes Balears. Documents Tècnics de Conservació, SECONA, CAIB.*

Pseudoniphargus pedrerae

Endèmic de Pitiüses.

Ordre Amphipoda, família Melitidae.

Pseudoniphargus pityusensis

Endèmic de Pitiüses.

Ordre Amphipoda, família Melitidae.

i) Mol·luscs terrestres

La informació d'aquest grup s'ha pres dels treballs de Luis Gasull i de Frank Schröder, publicats a "*Biogeography of the Pityusic Islands*", 1984, Junk Publishers, The Hague, Netherlands. Es citen les localitats quan aquestes estan clares.

Vitrea gasulli

Endèmic d'Eivissa.

Pseudoamnicola gasulli

Endèmic d'Eivissa.

Trochoidea caroli

Endèmic de Pitiüses.

Es Cavallet, costa dels muntanyes Cap Falcó i Corb marí, Porroig, illots des Freus, Espardell i Espalmador, illot de Sal Rossa, s'Espartar, Conillera, pla de Cala d'Hort.

Trochoidea ebusitana

Endèmic de Pitiüses. Punta de ses Portes.

Iberellus companyonii

Endèmic de Balears. Comú.

j) Fauna aquàtica de les zones humides i torrents

La fauna aquàtica d'aquests hàbitats està poc estudiada. Quant a invertebrats, Margalef va realitzar diversos inventaris en diferents estanys i canals de les salines d'Eivissa, en el aleshores permanent curs del Riu de Santa Eulària, i a d'altres zones, algunes d'elles també avui desaparegudes. Avui dia només cap citar ja la fauna dels estanys i canals saliners:

Estanys i canals salobres i marins.

Nitocra lacustris.

Hydrobia acuta.

Cothurnia collaris.

Heterocypris salina.

Cyprideis littoralis.

Berossus affinis.

Cletocamptus retrogressus.

Macrostromum sp.

Halicyclops neglectus.

Lepadella patella.

Cephalodella sp.

Sigara sp.

Fabrea salina.

Ceratopogonidae (larves i pupas).

Chironomus sp. (larves i pupas).

Díptera (larves).

Estanys hipersalins:

Ephydra sp. (larves i pupas).

Artemia salina.

Fabrea salina.

Als estanys i canals amb aigua de tipus marí, hi abunden els invertebrats marins, principalment anèl·lids, mol·luscs i crustacis, entre els que destaquen:

Nereis diversicolor.

Venus verrucosa.

Turritella communis.

Cerithium vulgatum.

Crangon crangon.

Palaemon elegans.

Els amplis estanys i canals marins de les salines d'Eivissa, principalment els de la zona d'es Codolar, constitueixen una gran reserva de peixos que alimenta principalment corbs marins, agrons, àguiles peixateres i blauets. Els peixos més abundants són:

Gambusia. Gambusia affinis.

Lises. Mujil ssp.

Llobarro. Dicentrarchus labrax.

Anguila. Anguilla anguilla.

k) Cartografia de fauna

Al plànol 4.5 es grafien els aspectes més importants de la fauna: localització de grups i espècies faunístiques d'interès, i colònies d'aus nidificants de la fauna de l'illa.

| Auditoria Ambiental de l'illa d'Eivissa. [2003](#). UTE MINUARTIA-DUNA